

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petítisor egyszer
9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petítisora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmendetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Méhészkedjünk okszerűen.

Dömötör László vándortanár f. hó 17-én tartott előadása nyomán.

A méhészet a mezőgazdaságnak igen jövődélmező ága, melyből csekély befektetéssel szép évi jövődélemet lehet húzni. — Azonban a méhészetnek azon módja, amelylyel azt a régiak gyakorolták, valamint a mostani méhészek is nagyobb részt üzik, hasznot nem igen hozhat; mert eltűntek már azon szép idők, mikor a rengeteg erdősegek, a nagy kiterjedésű legelők folytonosan ellátták virággal a méheket. Hogy a méh megélhessen és egy kis felesleges mézet is adjon, evégből okszerűen kell méhészkednünk.

A régi időben divott méhészkedéssel sokra nem mehetünk, ami felett legkevesebb sem csudálkozhatunk, ha tekintetbe vesszük, hogy a közönséges szalma vagy gyékény kasok oly szerkezetűek, hogy azokba csak alulról tekinthetünk bele s akkor is vagy semmit sem látunk, vagy igen keveset és így nem ítéltjük meg, van-e baj és hol van a baj? De ha felfedezhetnénk is a bajt, azon nem segíthetnénk, mert a kasba nem lehet belenyúlni a baj orvoslása végett. Úgy vagyunk az ily kasokkal, mint azon orvos, aki a néma gyermek szeméből kénytelen kiolvasni a betegséget s azután csak úgy gondolomra fog hozzá a gyógyításhoz.

A közönséges — harang vagy süveg alakú — kasoknak fő hátrányuk, hogy a méhek által oda épített lépeket nem vehetjük ki s így nem is vizsgálhatjuk meg.

A kas szétszedhetése végett a méhészek majd a közönséges kúpos kas hosszában szétvágják, voltak, akik négyszögletes fiókokból, mások karikákból állították össze a kaszt. — Voltak, kik a felső karikát, a melyben a méz szokott lenni, levágták és így a mézet elvehették anélkül, hogy a méheket meg kellett volna fojtaniok.

E kísérletek teljesen nem vezettek célra. Oly módot kellett felfedezni, melylyel a méhkaszt könnyen szét lehet szedni s ép oly könnyű mó-

don össze is lehet rakni és ez eljárás közben a méhek kevésbé legyenek háborgatva s a lép lehetőleg ép maradjon.

Sokan fáradoztak e cél elérésén, de sikertelenül. — A szerencés feltaláló Dzierzon József karlsmarkti lelkész vala, aki a közönséges kúpos kasnak tetejét levágva, az ott támadt nyílásba kis léceket fektetett keresztbe azon reményben, hogy a méhek e lécekre fogják lépeiket építeni. — Hogy terve még inkább sikerüljön, a lécecskékre viasz szeleteket is ragasztott. S csakugyan a méhek a lécekre ragasztott viasz szeleteket tovább építették s így a buzgó méhészt fáradtság munkája sikerült. Hogy pedig a lépeket egészben kivethesse, azokat egy hosszú késsel levágta s így minden sérelem nélkül kivethette.

Mióta Dzierzon ezen felfedezést tette, igen sok, előbb homályos dolog napfényre derült és a méhészetrel való foglalkozás egész tudományává fejlődött. Ezen tudomány tanítása szerint méhészkedve — csudákat lehet tenni. Ugyanis a méhek leölése nélkül képesek vagyunk a felesleges mézet elvenni. Még lehet tenni, hogy egy-egy kas méh annyi mézet hordjon, amelynek értéke kétamnyira rúg, mint mennyibe az egész kas méh került. Pedig hol van azon mezőgazdasági ág, mely két annyit jövődélmezzen, mint mennyit befektetünk, főképp ha tekintetbe vesszük, hogy a méhtenyésztés körül az egy kas árán kívül alig van más kiadás, miután a méhek élelmüket maguk keresik meg s emellett tarthatunk annyi méhet, mennyi csak tetszik; mert elegendő legelővel rendelkeznek.

Ily keesegtető haszon mellett ki nem kísérle né a méhek tenyésztését? Hogy azonban csakugyan hasznunk legyen belőle, meg kell tanulnunk az okszerű méhészetet, mely három részre oszlik.

Az első rész megismerteti velünk a méhek természetét, megtanít bennünket a méhek külső és belső szervezetének ismeretére. A második rész megismerteti velünk a különféle méh lakokat (kasokat, kaptárokat), valamint a méhekkel való bánásmódnál használandó eszközöket, míg

a harmadik rész megtanít bennünket arra, mikép kell a méhekkel bánni, hogy azokat jól felnevelhessük s általuk minél nagyobb hasznunk legyen.*

A méhlokok közül a Dzierzon-féle mozgó építményű méhlokokból lehet minden egyes lépet külön-külön kiszedni. Ezek is különféle alakúak, de leginkább használják a közönséges rakaszokhoz hasonlókat, melyek fekvők, ha a hosszabb felükön nyugosznak, és állók, ha keskenyebb részük szolgál alapul. Az oldalakra pócokat szegeznek, hogy azokra a léceket illetőleg kereteket felfüggeszthessük. Vannak ezeken kívül az átmeneti kaptárok is, melyek tulajdonképp nem egyebek, mint félig közönséges kasok, félig pedig Dzierzon-féle kaptárok azaz a közönséges kas tetejére kerettel ellátott ládikát helyeznek.

A méhészeti eszközök közé tartozik a kaptár keretéhez hasonló keret, melybe beleragasztván egy darabka lépszeletet, a méhek azt tovább építik. — Van továbbá a kerettartó bak; a füstölő és védezőeszközök; a rajfogó; rajszállító láda, a here-fogó és más apróbb eszköz, melyeknek sokszor nagy hasznát vesszük. Van még a méz ürítő-gép a méznek a lépből való kivételére, hogy a lép teljesen épen maradjon s azt ismét visszaadhassuk a méheknek. Van a viasz olvasztó gép, melylyel minden összetöredezett lépet és a esőrmölké viaszt felolvasztjuk, hogy ne legyünk kénytelenek olcsó pénzen eladni a sonkolyosoknak. Van még műlépkészítő-gép is, melylyel a megolvasztott viaszból valóságos lépeket csinálunk. Az okszerű méhészt a jövő évi méhészkedésének szerencsésjét ősszel veti meg az ősz berendezéssel. Kiszedi mindegyik kaptárból egyenkint a lépeket s a hiányok pótlása végett azokat sorban megvizsgálja. Ha jó, erős és fiatal anya van a kasban, azt bemihagya, míg az öreg, vagy hibásat kieseréli a tartalékban tartott anyákkal. Ellátja méheit elegendő méhtáppal

* Az előadásnak azon részét, mely a méhek természetrajzi ismertetésével foglalkozott azaz az első részt mellőztük. Szerk.

„Zalamegye“ tárcája.

„Mikor az ember házasodik.“

— Karcolat. —

Írta: Jenvay Géza.

Virágh Bence még mindig legény a talpán. Az igaz, hogy már közel jár az ötven felé, hanem hát az évek számát eléggé paralyzálja az a körülmény, hogy Bence barátunk reményteljes házasulandó özvegy ember s azóta, hogy kedves élete párját elnyelte a sir — már több, mint három éve történt ez a gyász eset — minden évben legalább is öt esztendő fiatalodott.

A rossz nyelvek persze rá fogják, hogy ennek a különös megifjulásnak az az oka, hogy felesleges ember korában valóságos matyrság volt szegénynek az élete s így nagyon természetes, hogy a mit ezekben a sanyaru esztendőkből venni, öregült, most az „arany szabadság“ napjaiban rohamosan igyekszik helyre hozni és — vissza felé öregszik.

Hanem hát természetesen, ez csak olyan rosszakaratu rágalom, a mit különben elég kézzel foghatólag megcáfol az a körülmény, hogy Virágh Bence özvegye bánatos napjaiból folyton vissza vágják a házas élet rózsás láncába, szóval: újra házasodni készül!

Mert hát az igaz, hogy míg a felesége élt, senki sem gyűlölte jobban az asszonyokat mint ő, de mióta megözvegyült, nagyon megváltoztak e tekintetben nézetei.

Hátban csak igaz az, hogy az asszonyokat előbb meg kell gyűlölni, hogy megismerhessük őket, mikor azután azt hiszünk, hogy megismertük, ott vagyunk a hol elkezdjük — újra vissza szeretünk beléjük.

És Virágh Bencével is ez a furesa eset történt. Gyűlölte a „féhér népeket“, kiismerte őket és — most

újra házasodni készül, házasodni, még pedig a szó legzorosabb értelmében. Mert hát úgy gondolta magában, hogy ha először csak „megfeleségedett“, már most másodsor, az asszony mellett egy kis házascska is csak megilletné, melyben öreg napjait, a családi élet boldogsága közepe, lemorzsolgathatná.

Csak hogy épen az a „megházasodási vágy“ képezte Bence barátunk „megfeleségedésének“ a legnagyobb bökkenőjét.

Mert hát feleséget csak könnyen kap az ember a mai világban, hanem melléje a házat már nem olyan bőven osztogatják, különösen, ha a völegény-jelölt már az ötvenes évek felé baktat.

És erről a keserű igazságról Virágh Bencének is nem egyszer kellett meggyőződnie, mert nem akarunk túlozni, ha azt mondjuk, hogy Csicsóházán nem fonnak a kosár-kötő tótok annyi kosarat, mint a mennyit szegény Bence az „annus luctus“ eltelté óta kapott, úgy hogy már-már lemondott volna arról, hogy valaha, terjedelmes szívével valakit boldogíthasson, ha egy nem várt véletlen ki nem segíti a meg nem feleségedhetés hinárjából.

Ez a nem remélt véletlen pedig abból állt, hogy Virágh Bencének, mint a féle prókátor embernek, dolga akadt a harmadik vármegyében, azaz jobban mondva, ennek egyik szerény falujában Pókateleken, a hol egy szegény ördög zsellér, a csicsóházi árendás Izig követése miatt, már több, mint fél esztendeje megnyagatott, megexequált, most tehát, hogy a pert „lefolytassa“ újra elment a lefoglat „ingó-bingót“ elköttyavéltetni, lévén az executionak, nem csak a verses könyvekben, hanem a prókátor tudományban is cadentiája a licitáció!

Ezért kellett tehát Virágh Bencének Pókatelekre, a harmadik vármegyébe menni.

És Bence el is ment, nem gondolva meg, hogy ezuttal nemcsak a szegény zsellér „holmija“, de saját legény életének gyönyörűsége szabadsága is dobra lesz útve.

Ez a furesa esemény pedig — melynek bekövetkezésében már-már Bence barátunk maga is kételkedett

olyatén formán történt, hogy Virágh Bence hités ügyvéd ur, irgalmatlan szívvel megvalósítván utazásának kegyetlen célját, szekerének rudját másnap haza felé volt fordítandó s ebbeli szándékát, bizonyára tett is követi, ha a pókateleki fiataliságnak, az „Arany ökör“ vendéglőben külön „asztal társaságot“ alkotó néhány tagjától meg nem érti, hogy épen szándékolt elutazásának estéjén Pókatelek fényes bála készül, a melyen a város minden eladó leánya meg fog jelenni, sőt még a szép Sugár Betti is, a ki pedig már két éve lemondott a bálozásról. A tánc, a káprázat nem mulatja, hát minek menjem!?

Hej! pedig ez a Sugár Betti volt ám valamikor csak a szép leány, nem volt annak párja hét vármegyében! — Hanem hát, egy kissé válogatós volt a lelkem, azután addig-addig válogatott, míg végre hoppon maradt. Pedig hát nem is épen a legrosszabb parthie még ma sem, mert az a szép, emeletes ház, ott a piac közepén — mely testvérek között is megér tiz-tizenkét-ezer forintot — a telekkönyvben még mindig Sugár Betti nevére van intabulálva. Szívesen meg is osztaná ezt a szép birtokot szívével együtt valami jóra való férjjel — mert férjhez menni még mindig a legfőbb óhaja — akadna is elég kéroje, ha talán nem is magának, de a szép háznak; hanem hát Sugár Betti nem akar másnak a felesége lenni, mint valami jószívű és jómodu éltesebb uri emberé, a ki bizonyára jobban megbecsülné, mint holmi szeleburdi fiatal gavallér, ki már most úgy sem magáért, hanem legfeljebb csak a szép házáért venné el.

Csak hogy ilyen jóra való, jómodu, éltesebb uri ember, a milyent a szép Betti gondolt, még eddig nem találkoztott, mert az ilyen éltesebb uri emberek rendszerint úgy gondolkodnak, hogy a fiatal feleség nem öreg uraknak való! Virágh Bence azonban, épen az ellenkező nézetben volt s mikor elbeszélte neki a Sugár Betti történetét, egyszerre csupa fül lett és csakhamar készen lón tervével.

(kenyér) és mézzel; minden törzsnek téli eleségül 8—12 kilogramm méz szükséges. Ez ellátás után be kell raknunk a kasokat egy célszerűen épített méhesbe, hol sem a hideg, sem a szél vagy eső azokat nem éri. Télen a méheknek meleg és nyugalom kell, azért a hidegtől és a háborgatástól gondosan óvjuk; az egerek ellen röplyukaikat szegekkel vagy lyukacsos pléhvél zárjuk el.

Tavaszzsal, a meleg napok elkövetkeztével ismét kirakjuk méheinket, de ekkor újból fő gondunk az azok átvizsgálására irányozzuk. Ha valamelyik kasban az anya elveszett, azt tartalék anyával pótoljuk, ha pedig nincs tartalék anya, hogy ezen törzs hasztalanul el ne pusztuljon, egy más jó anyáju, de különben gyenge törzsszel egyesítjük. A méz hiányt a megtakarított mézből pótoljuk.

Egyáltalán az okszerű méhészt nem igen etet szükségéből, hanem, hogy méheit jobb kedvre hozza és fokozott fiasításra ösztönözze; mert jól tudja, hogy ha a kaptárok a fák és egyéb növények virágzásáig megnépesednek, a jó mézelő idő bekövetkezik, a sok munkás sok mézet fog behordani. Adunk tehát minden héten nekik egy kis mézet, hogy vígan szaporodjanak, meg egy kis lisztet is, mely jól pótolja a virágpórt, a mely kora tavasszal még nincs bővíben; készítenek a méhes közelében, árnyas helyre kis vályut, azt vízzel megtöltjük, célszerű sőt is tenni edénybe, mert erre is van szükségük.

Ezen eljárással azt érjük el, hogy törzsünk igen megnépesednek és a jó mézelő idővel ugyan csak rajoznának. A raj is igen jó, kivált ha 4—5 firtért értékesíthetjük. — Azonban az okszerű méhészt főttörévé nem a raj szaporítására, hanem a méz gyarapítására irányul s ép ez okból a jó mézelő idő bekövetkeztével megkötjük méheinket s méz behordás előtt nem engedjük a rajzást. E célra szolgál egy rekesz vagy rács, melynek segítségével a rajzást meg lehet akadályozni. E rács — melyet bizonyos Haneman német talált fel — semmi egyéb, mint egy darab pléh, ludtoll vastagságú lézágokkal. Ezt a röplyuk elé tesszük, s rajta a dolgozó méhek és a herék keresztül tudnak menni, de az anya nem és így nem is lehet rajzás s a méhek szorgalmasan hordják a mézet. Mikor a mézelő idő elmúlt, leveszük a rácsot és szabadjára hagyjuk, hogy rajozhatnak. Hogy méheinket rajozni nem engedjük, ezzel semmi veszítettünk; mert a sok rajt le kellene ugyanis ölnünk, hogy mézet nyerjünk, míg ha mind meghagyjuk, akkor a mit az egyikől nyertünk, a többi gyengébb emésztí föl. Sokkal célszerűbb a rajzást meg sem engedni, mert rajzással levén elfoglalva méheink, sokszor napokig kint ülnek s a méz gyűjtését elmulasztván — az elpárolog.

Az okszerű méhészt azonban nemcsak abban van fortély, hogy a rajzás megakadályozásával sok mézet gyűjtet méheivel, hanem abban is, hogy az anyát még a méztárba sem eresztí. Ugyanis a Dzierzon-féle kaptár két részre van osztva, az egyik, hol az anya fiasít, ezt ne-

vezik „fiasítási telepnek“, a másik pedig a „méztár“, hova a méhek a mézet gyűjtik. A rácsal az anyát elzárja a méztárból is s így az oda nem mehetvén, a méztárban levő lépekbe nem fiasíthat s ennek folytán az ott épített lépek szűzen maradván, a dolgozók által behordott méz tiszta, szűz méz leend, melynek ára kilogramonként 1 firt — 1 firt 20 kr.

Sőt az okszerű méhészt még ennél is tovább megy. A méhek munkáját ugyanis megkönyvitendő, a mézzel telehordott lépekből a mézürtő géppel a mézet kiürítvén, az üres lépeket visszarakja s a méhek azokat újból tele hordják; ugyanezt tesszük a mesterséges uton készített u. n. műlépekkel is. Szóval könnyíti a méhek munkáját, hogy így mentől több mézet gyűjtsenek.

Ezek alkalmazása mellett épen nem lehet túlzásnak venni azon állítást, hogy egy, a tavasszal 10 firtont vett méhtörzs képes ugyanazon évben 10, sőt 20 firt ára mézet is behordani.

Azon kérdés merül már most fel, hogy a még járatlan méhészt hol kezdje az okszerűbb méhészteti gyakorlatot?

(Vége köv.)

Dr. Falk Miksa választói körében.

Keszthely város, valamint a zalamegyei keszthelyi választó kerület közönsége feszült figyelemmel várta az örömmel, amelyen szeretett képviselőjét körében üdvözölheti és lázas tevékenységet fejtett ki a minél impozánsabb fogadtatás létesítése érdekében.

16-án délelőtt Keszthelyen szokatlan élénkesség uralkodott. A város ünnepi díszet öltött, nemzeti zászlók lengtek a házakon. Méhként zsongott a nép, főleg a vaspályához vezető utcákon.

10¹/₂ órákor a díszes fogatok hosszú sora állt a premontréik háza előtt, honnan 11 órákor tekintélyes számú küldöttség indult a vaspálya indóházához az érkező képviselő elé. A küldöttség vezetője Novák Ferenc nyug. hétszemélynök úr ömeltősége, mint a zalamegyei keszthelyi választó kerület szabadalvú pártjának elnöke volt; a küldöttség tagjai közt volt Ambrus Mihály keszthelyi apát úr ömagysága, a zalavári apát úr ömagyságának képviselője a rend nt. perjele, a premontréik, a városi előljáróság.

A pályaudvarba berobogó vonaton megérkezett képviselőt lelkes éljenzéssel fogadják s a párt elnöke rövid, a szív mélyéből fakadott szavakkal üdvözi a szeretett képviselőt, a ki egyszerű, keresetlen szavakkal mond forró köszönetet e kitüntetésért.

Erre megindult a menet. Keszthelyen a zárda előtt, a hol nagy közönség gyűlt egybe s hol a menet megállt, kellemes meglepetés érte a képviselőt; ugyanis a város hölgyei által készített és izléssel kiállított rózsakoszorút és csokrokat Pöltz Pál, keszthelyi közönség isk. tanító, lapunk szorgalmas levelezője e beszéd kíséretében nyújtá át: Nagyságos képviselő ur, melyen tisztelt férfiú!

A midőn nagyságodat szerény körünkben üdvözölhetjük, tiszteletteljesen van szerencsém nagyságodnak városunk hölgyei megbízásából e koszorút és csokrokat az iránta érzett tisztelet, hála, őszinte ragaszkodás és érdemei elismerésének csekély jelölő átadni. Isten éltesse nagyságodat. Erre Falk következőleg válaszolt: „Mondja meg kérem Keszthely lelkes hölgyeinek, igen szépen köszönöm e megtiszteltetést; kívánom, hogy sok éven át is ily koszorukat adhassanak, nem nekem — mert önző nem akarok lenni, hanem mindazon férfiaknak, a kik úgy ragaszkodnak Keszthely városához, mint én.“

No akkor meg egészen elállt szegénynek a lélekzete. — Egy „ah!“ röppent el akaratlanul, tüskés bajusza alól s kejes reszketés fogta el egész valóját.

Mily felséges alak, mily impozans jelenség! Szép, szép, gyönyörű, elragadó, mint egy valóságos — Mária Teresia! s csak kis hiba, hogy elragadottságában hangosan fel nem kiáltott: hogy „*vitam et sanguinem!*“

Hanem azt az egyet meg kell engedni, hogy Bence most az egyszerű ki is tett magáért s oly tüzelt udvarolt az egész bál éjen a szép Bettinek, hogy szinte maga sem akarta elhinni, hogy már nagyon is közel jár az ötven felé. — Igen, a „porhüvely“; de nem a szív! A szív, óh ez még fiatal, lángoló s nem engedé Bencét mozdulni Bettike büvköréből. Ott ült mellette egész éjjel s udvarolt ifju tüzelt, hévvel!

Ennek a kitaró udvarlásnak azután az lett a következménye, hogy Virágh Bence még három napig maradt Pókateleken, a negyedik nap pedig haza ment Csicsóházára mint boldog — *völegény*.

Othon persze senki sem akarta elhinni azokat a nagy dolgokat, mik Bencével történtek

— Már hogy kaphatna egy ilyen vén ember, ilyen hústömeg, egy fiatal szép leányt feleségül s hozzá még egy emeletes házat is!

Elveszik az ilyen „házas leányokat“ a mai világban a fiatal emberek is s az öreg uraknak legfellebb csak a „háztalanokat“ hagyják. Örüljenek, ha ilyet is kapnak!

Hanem azután mikor Virágh Bence a casinóban a telekkönyvi kivonat hiteles másolatát is bemutatva, a „személy azonosságát“ pedig beigazolta Sugár Bettinek folyton magánál, szívén hordott fotográfiájával, elhallgatott mindenki s el kellett némuhi még a leggonoszabb nyelvnek is, mert ennyi argumentum után nem lehetett még egy prókator szavaiban sem kételkedni.

Csipelakyné azonban még most is tamáskodott, sőt mi több! volt annyi bátorsága: nyíltan kimondani, hogy beszéljen akárki akármit, ő el nem hiszi, hogy an-

Valóságos virág-eső közt ért a képviselő a premontréik háza elé, hol az ajtónál Simon Vince csornai prépost ur ömagysága, mint házi gazda szívélyes szavakkal fogadta, benn pedig a tiszteletre megjelent Glavina Lajos főispán ur ömeltősége, Svastits Benó alispán ur, Modrovich Gergely zalavári apát ur ömagysága, Arvay István ur, mint a zalavári apátság jogügyi tanácsosa s a választó kerület több kitünősége várták. Az előzékeny házi gazda a képviselőt szállására kísérte. — Délben a vendégszeretet oly fényesen gyakorló premontréiknél díszebéd volt, a hol a számos lelkes felköszöntést a szívés házigazda nyitotta meg poharát a szeretett vendégre üritve. Zajos lelkesedéssel fogadták Falk Miksa képviselőnek e felköszöntésre mondott köszönő nyilatkozatának eme zárszavait: „Mindaddig, míg a keszthelyi kerület őt bizalmával megtiszteli, nem fogad el más kerületben jelöltséget.“

17-én d. e. 10 órákor gróf Festetich Tasziló ő méltóságánál tett látogatást a képviselő, a ki a legnagyobb előzékenységgel fogadta és felkérte, hogy Keszthely és vidéke érdekeinek, jólétének előmozdításában őt gyámolítani sziveskedjék.

11 órákor tartotta az „Amazon“ vendéglő termében Falk Miksa beszámoló beszédét nagy számú, minden rendű és rangú közönség jelenlétében. A zalamegyei keszthelyi választókerület minden részéből a legtekintélyesebb és legbefolyásosabb urak voltak jelen, továbbá számos községnek küldöttei, még más pártbeliek is. — Nagyszabású, a jelen politikai helyzetet híven visszatükröző és szónoki vervevel mondott szavait nagy lelkesedéssel fogadták, majd Novák Ferenc ömeltősége, a szabadalvú párt elnöke, szép szavakban tolmácsolta a választók köszönetét, biztosítván őt a választók tántoríthatlan ragaszkodásáról.

2 órákor száz terítékű lakoma volt az „Amazon“ vendéglő nagy termében, melyen számos notabilitás vett részt. A lakomán Novák Ferenc ömeltősége a felséges királyi családra emelte poharát, Ambrus Mihály apát ur Falk Miksát, Svastits Benó alispán ur Tisza Kálmán miniszterelnököt éltette. Tisza Kálmánhoz, a ki ép az nap Zalamegye területére, Balaton-Füredre érkezett, üdvözlő táviratot küldtek. Glavina Lajos főispán ur ömeltősége Falk Miksát éltette, Falk Miksa pedig választóira és a fiatal Festetich-párra emelt poharat. — A lakoma 4 és fél órákor derült hangulat közt ért véget.

17-én délután Falk Miksa képviselő ur Zala-Apátiba rándult ki az apátságnak érette küldött diszfogatán Svastits Benó alispán ur, a keszthelyi apát ur, a járási szolgabíró ur, a keszthelyi premontréi ház több tagjának, valamint a zalavölgyi birtokosság tekintélyes tagjainak kíséretében.

Zala-Apátiban a házak zászlókkal valának fellebögözva, a városi előljáróság és nagy közönség, úgy az apátság tagjai élükön érdemekben megőszült apáttal Modrovich Gergely ömagyságával az apátsági lak előtt várták a magas vendégre, ki az egybegyűltek riadó éljenci közt tartván bevonulását, az apát ur ömagysága szívélyes Isten hoztával fogadta és lakosztályába felvezette. Az est vidám és fesztelen társalgás közt folyt le.

18-án délelőtt zalavölgyi számos birtokos gyűlt össze Falk Miksa képviselő ur tiszteletére. Ott voltak Novák Ferenc, Botka János, Baan Kálmán urak, több vidékbeli lelkész ur s a pacsai szolgabíró ur. Délben 40 terítékű díszebéd volt, s a habzó pezsgőpohárral kezében üdvözölte apát ur ömagysága, mint házi gazda nagyrebecsült vendégét, a kerület szeretett képviselőjét, mire Falk Miksa ur lelkes és a jelenvoltak keblében élénk visszhangra talált válaszában a katolicizmusnak a hazai kulturális viszonyok fejlesztésére gyakorolt nagy horderejű hatását fejtegetvén, e fejtegetésből kifolyólag áttért annak egyik jeles tényezőjére az apátságra és éltette a közügyekért ifju szívvel lángoló apát ur.

Falk Miksa képviselő ur este 6 órákor távozott Zala-Apátiból az apátság diszfogatán egyik rendtag kíséretében, este Keszthelyen a premontréik házában Simon Vince prépost ur ömagyságának volt vendége, va-

nak a Sugár Bettinek, ennek a csudálatos Virágh Bence menyasszonyának háza s még hozzá emeletes háza legyen! Nem ő! nem hiszi, *még csak nem látja*. Azt persze nagyon jól tudta a lelke, hogy ő ebben az életben bizony soha sem fog Pókatelekre, oda a harmadik vármegyébe jutni s így tehát bizonyos volt abban is, hogy soha sem kell elhinnie, hogy Sugár Bettinek Pókateleken háza van.

Hanem hát Virágh Bencét az ilyenféle mendedmondák a legkevésbé sem geniozták. — Az irigység beszél belőlök! — szokta mondani s boldog volt, amily boldog csak földi halandó lehet. — De hogy is ne? mikor nemsokára olyan szép felesége s mi több, olyan gyönyörű háza, *emeletes háza* lesz, azután meg mikor Bettikéje olyan forrón, híven, igazán szereti!

Vagy nem erről tanuskodnak e levelek, ezek a kedves varva várt levelek melyek hetenkint kétszer s oly következetesen következtek egymás után, mint a komáromi kalendáriumban a napok.

S hányszor olvasta napjában ezeket a kedves leveleket Bence! Elolvasta, zsebre tette, azután újra elővette, elolvasta, boldogan fityörészgetve a Boccaesióból hogy:

„Levélke levélke, kedves drága kis levélke, Engem mily boldoggá tevél te!“

És csakugyan Virágh Bence kimondhatlan boldog volt. Mikor azután eljött az est, oda ült író-asztal mellé s előszedve prókatori tudományának minden szóvirágát, irt Bettikéjének hosszú-hosszu szép levelet. Hja mert jól tudta, hogy a férfiak szellemessége nagyon szokott imponálni az asszonyok gyengeségének.

Es így ment ez hétről hétre. A levelek szépen jöttek egymás után s Bence még szebben válaszolt azokra míg nem egyik nap, borzasztó dolgot kellett meg émi szegénynek.

— Nem jött levél!

(Vége köv.)

— Hm! Ó nagyon szeretne férjhez menni, én pedig megházasodni! — gondolta magában. — No ebből még lesz valami! Bence, Bence! most mutasd meg, ki a legény a gáton. Ez a Sugár Betti, török vagy szakad, senki másé nem lesz, mint a tied!

Es Virágh Bencének ez az egész historia, de különösen az a szép emeletes ház, annyira a fejébe vette magát, hogy egész éjjel nem tudott miatta aludni. Alig várta a reggelt, hogy láthassa a szép házat, az „ő“ emeletes házat! Mikor azután ott állt előtte, csupa boldogság sugárzott arcán s elgondolta, hogy mily nagyszerű dolog lehet, egy ily szép ház urának lenni.

— Nézte, nézte, hanem hát nem azért volt Virágh Bence mesterségére nézve prókator, hogy az ilyen pusztalátással is megelégedjék. Szép, szép, az tagadhatlan — dűnyyögte magában — de kérdés? *milyen a telekkönyvi állapot!* mert hát tudva levő dolog, hogy a mai világban sok szép ház van az igaz, hanem a telekkönyv az gyakran egészen mást mutat.

A pókateleki 24-ik számú telekkönyv azonban csakugyan azt mutatta, hogy az a szép ház, ott a piacon, valóságos Sugár Betti „hajadon“ nevén áll. Ezt látva, olvasva Bence azután meg nem állhatta, hogy torzborz bajusza alá ne mosolyogjon.

Hát még mikor saját szemével meggyőződött arról is, hogy a „*teherlap*“ pusztá, tiszta, mint a ma merített papíros. Nincs azon egy árva vakarintás sem! No, akkor már Bence barátunk ég felé türt orrának cimpái is egészen kitágultak; a testi szervezetnek ily féle működése pedig Virágh Bencénél mindig a megelégedettség legkétségelenebb kifejezője szokott lenni.

Es Virágh Bence csakugyan nagyon meg volt elégedve eddigi észlelményeivel. Nem csuda tehát, ha ilyen kifogástalan telekkönyvi előzmények után „invisis“ is egészen szerelmes lett a szép Sugár Bettibe.

— Hát még mikor meglátta, a mint az egyik rendező karján a bálterembe lépve, hosszú uszályával méltóságtelesen süpörte végig a fényesre csiszolt padlózatot.

csora után pedig ugyancsak a zalavári apátság díszfogantán és a köztisztviseltekben álló rend egyik tagjának kíséretében a vasutra ment. — A képviselő urat Modrovich Gergely apát ur önágyaságának ezen kiváló figyelme kétségkívül lekötölte.

A kerületének választói részéről oly kitüntető fogadtatásban részesült népszerű követet kísérje az ég áldása!

Garibaldi ünnepély.

Paris, 1883. június 18.

Van nekünk is rá dalunk még pedig történelmileg nevezetes, mert miután az akkor élők után tudjuk, a hit, remény, az elszántság ellen, a kitartásra buzdítás hangjai zengtek abban:

„Majd hoz Kossuth tisztát,
Türr Pista meg puskát,
Eljén Garibaldi!”

Századunkban a szabadságért lelkesülő férfiak díszes sorában előjáró harcossnak, minden szabad és szabadság szerető nemzet által tisztelettel említtet hősnek, a caprenai oroszláznak illette meg tegnap emlékét a párisi nép.

Az ünnepély a téli lovárdában tartatott meg, mely kívül és belül francia — olasz tricolorokkal volt díszítve. Az ünnepélyen Delattre képviselő elnökelt. Jobbján ült Canzio-Garibaldi generális a díjoni hős, Garibaldinak méltó veje, ki Genuából jött ezen ünnepélyre. Az elnök balján ült gróf Pinciani az olasz képviselőház alelnöke, kinek itt megjelenése nagy fotosság. A hallgatóság között első sorban ült Türr tábornok. Az elnöki szék háta megett volt felállítva francia és olasz zászlók között Garibaldinak mellszobra.

Miután ezek, valamint számos francia és olasz képviselő stb. helyet foglaltak, az elnök a gyűlést a „népek testvérségének nevében” megnyitotta. Hatalmas jóslat, üdvös kívánság is. Nézzétek az „Egyesült európai államok” új zászlaját (minden szín a természetes rend, a színelenés szerint egymás mellé helyezve). Szabadság, egyenlőség, igazság minden népek otthonában, testvérség e nagy családok között. Humanismus, béke! A versenygés a haladás babéraiért legyen. Vive la République! Eljén a köztársaság! harsogott az elnök megnyitó szavai után.

Felolvasták a mindenünnen beérkezett üdvözlő táviratokat. A gyűlés folyamán egy Garibaldi Monottól is jött.

Azután Pinciani olasz képviselőházi alelnök mondott nagy fontosságú beszédet. „Nincs érdek-összeütközés Francia- és Olaszország között. Habár az egyik köztársaság, a másik egyeduralkodó is, tény, hogy a két nép egymás mellett halad a szabadság útján. Olaszország reakciónáriusai mondják, hogy Franciaország nem szereti Olaszországot. Alávaló hazugság! A lovagias francia nemzet nem felelős a mentaui büntetésért. Szerzője (III. Napoleon) megbűnhődött érte.”

Több sikerült beszéd után felállt Canzio generális és a taps, éljenzés megszűnté után hatalmas beszédet olvasott fel szintén erősítően, hogy a két testvérm nemzet egymással jó viszonyban van. „Atkozott legyen, ki a két testvérm nemzetet egymástól elidegeníteni akarja és királyokat szövetségzetne népek szövetsége ellen! Biztosítom önöket, hogy vesztély esetén az olasz demokrácia önökkel leand. Önök mellett vagyunk vérrel és szívvel!”

A népszövetség induló hangjai mellett fejeződött be ezen ünnepély, melyen ily fontos vallomások tettek és mely népszövetségre jó lesz, ha figyelnek túl és még túl a Rajnán.

Yn.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Lapunk jelen száma ez évnegyedben utolsó levél, tisztelettel felkérjük lapunk pártolóit, kiknek előfizetése e hó végével lejár, sziveskedjenek azt megújítani, kik pedig hátralékban vannak, azokat a hátralékos összeg mielőbbi beküldésére kérjük.

A lap kiadó-hivatala.

A zalaegerszegi teke-egylet által f. hó 17-én rendezett és tekeversenyyel egybekötött táncmulatságon díszes és előkelő közönség gyűlt egybe helyből és a közel vidékről. A mulatság — melynek az idő nagyon is kedvezett — kitűnően sikerült. Sajnos, hogy a hölgyközönség már éjjel előtt eltávozott, minek egy még sajnósból és főképp a tekeegylet által rendezni szokott táncmulatságokon rendszeren előforduló körülmény volt oka, hogy a szép számmal megjelent fiatalok a táncból egészen és mintegy tünnetlenül tartózkodott.

Már ehredünk! Mint örömmel értesülünk, városunk s a közel vidék intelligentiájának több tekintélyes tagja a napokban Zala-Egerszegről a szent-istván casati állomáshoz vezető helyi érdekű vasút létesítésére a mozaalom megindítása végett határozott jellegű tanácskozmányt tartott. Il vaut mieux tard, que jamais! — Kísérje szerenese s eredmény törekvésüket, melyért őket a jelen s utókor áldani fogja!

Sorshuzás. A nagy-kanizsai kisdudnevelő egyesület jótékonyvélt sorsjegyeinek húzása f. é. július 1-ső napján visszavonhatlanul megtörténik; tiszteletteljesen kéremek az érdekeltek, hogy a még kintlevő sorsjegyek értékeit készpénzben f. évi június végéig Nagy-Kanizsára beküldeni sziveskedjenek, mert ellenkező esetben érvénytelenítetnek, s csak azon sorsjegyek játszanak, melyeknek értékük a bizottság pénztárába tényleg befolyt. A bizottság.

Zalamegye központi választmányának Zala-Egerszegen 1883. évi június hó 21-én tartott ülésén felvették a megyebeli 9. nevezetesen: tapolezai, keszthelyi, szentgróthi, nagy-kanizsai, zalaegerszegi, alsó-lendvai, baksai,

letényei és csakornyai választókerületekről községenként külön betűrendben összeállított választói ideiglenes névjegyzékek. E névjegyzékekre vonatkozólag a központi bizottság a következő végzést hozta: „Az országgyűlési képviselő választóknak 1884-ik évre összeállított ideiglenes névjegyzékei ellen az 1874. évi 33-ik törvények 44. §-a értelmében tehető felszólalások, valamint a felszólalásokra a 45. §. értelmében tehető észrevételek benyújtására f. évi július hó 5-től 25-ig bezárólag terjedő határidő tűzött ki, mely határidő alatt a megyebeli választókerületek összes választóinak ideiglenes névjegyzékei Zala-Egerszegen a megyei központi választmány székhelyén a megyei irodában, ezenkívül az egyes város és község választóinak ideiglenes névjegyzékei az illető városban, nagyközségben és körgyűzőségben lesznek közszemlére kitéve; mi végből a megyebeli nagyközségek és körgyűzőségek saját választóinak ideiglenes névjegyzékei jelen végzés kérésében a község illetőleg körgyűzőségnek járásbeli szolgabíró urak útján s Nagy-Kanizsa város választóinak ideiglenes névjegyzéke jelen végzéssel Nagy-Kanizsa város t. tanácsának a végett kitétetik ki, hogy az ideiglenes névjegyzéket a városban illetőleg nagyközségben a község házában, kisközségekre nézve pedig a körgyűzőség székhelyén folyó évi július hó 5-én közszemlére kitégyék, az ellene a központi választmányhoz intézendő és a szükséges okiratokkal felszerelve irásban július hó 15-ig benyújtandó felszólalásokat, valamint ezekre július 25-ig beadható észrevételeket külön sorrendbe beiktatva az iktatókönyvvel együtt a kitézött záros határidő leteltével, vagyis július 25-én azonnal az illető járásbeli szolgabíró urakhoz küldjék, vagy felszólalás be nem adásáról jelentést tegyenek, járásbeli szolgabíró urak ugy Nagy-Kanizsa város tanácsa pedig azokat július hó 31-ig mulhatlanul ezen megyei központi választmányhoz beértesztendő vagy azt, hogy a névjegyzék ellen felszólalás nem adatott be — jelentendik”. Km. Kiadta Hanty Károly m. k. a m. központi választmány jegyzője.

Krób Pál, megyénk fardhatlan buzgalmu kir. tanfelügyelője a lefolyt hetet Csáktornyan töltötte, hol az állami tanítóképző intézetben tartott képesítő vizsgálatokon elnökelt.

A zalaegerszegi járásbeli jegyzők f. hó 16-án Zalabérbén megtartott értekezletén jelen voltak: Vöcsköndy László zalaegerszegi, Duzár István nagy-lengyeli, Vehofts Aladár bagodi, Koltay László szepetki, Illés Lőrinc nemes-apáti és Herovits Károly zalabéri községi és körgyűzők; továbbá Molnár István nemes apáti és Németh Jenő zalabéri segédjegyzők. A járásb. körgyűzők az értekezleten való megjelenésre magokat becstel szavuk adásával kötelezték, kellemetlen benyomást gyakorolt tehát a jelenvoltagek azon körülmény, hogy a kartársak közül az adott szó dacára többen távol maradtak, miért is az értekezlet effelelt rosszaságának adott kifejezést; azonban a mint utólag értesültünk, elmaradásuk oka nem az ügy iránti közönyösségben rejlik, hanem elodázhatlan hivatalos kötelesség tartotta vissza őket, mi az adott szó meg nem tarthatását menti ugyan, de nem igazolja azon mulasztást, hogy az értekezletet meg nem jelenhetésük okáról kellő időben nem értesítették. Az értekezlet több fontos ügy közül főképp a megyei jegyzői nyugdíj ügyet is tárgyalta és a megyei jegyzői egyület a nyugdíj életbe léptetésének szorgalmazására felkérni határozta. Végre járásunk köztisztviseltekben álló szolgabírájának tekintetes Zarka Miklós urnak jegyzőkönyvileg hálás elismerését fejezte ki azon meleg érdeklődésért, melyet a jegyzői kar szellemi és anyagi ügyének felkärölása által tanúsítani kegyes volt; valamint közönetét nyilvánította azon becses értesítésért, hogy halmozott teendői és kitézött határideje miatt az értekezleten meg nem jelenhetett. Az értekezleten tett indítványok letárgyalása után Herovits Károly kartársunk vendégszerető asztala mellé gyülekeztek, ahol az izletes magyar ételeket a kedélyes házi asszony magyaros nyájassággal fűszerezve elköltötték. Ns. Apátiban 1883. június 22. Illés Lőrinc körgyűző.

A zalaegerszegi polgári iskola záróünnepélye, melyvel egyuttal az intézet tízéves fennállásának megünnepelése is egybe volt kapcsolva, a lapunk mult számában közzétett műsorozathoz híven f. hó 23-án délelőtt a polgári iskola rajztermében tartatott meg szép számú közönség jelenlétében. Az ünnepély végén az igazgató kiosztotta a t. Farkas Dávid orsz. képviselő ur által a polgári iskola növendékei számára nemeslelküleg teljállított arany-jutalmakat. Egy-egy drb. aranyval lettek jutalmazva Pityü Elek 1-ső, Császár József II-ik, Guth Pál III-ik, Farkas Iván IV-ik és Mondsehn Samu V. osztályu tanulók. Az intézet ifjusága az iskola tízéves fennállásának ünnepét a későbbi növendékekre emlékeztetendő, díszes zászlót készítettett saját költségén e felirattal: „A zalaegerszegi polgári iskola ifjusága 1883”. A növendékeknek ezen a tantestület tudta nélkül, egyenesen saját elhatározásukból kifolyó nemes tette kétségkívül méltánylást érdemel. —

Dömötör László ur, a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium által a dunántúli kerületre kinevezett méhészt vándortanár f. hó 17-én d. e. 9¹/₂ től 12-ig tartotta a polgári iskola rajztermében szép számú közönség jelenlétében érdekes és a hallgatóság figyelmét teljesen lekötött előadását, melyet lapunk más helyén részletesen közlünk. A jelen volt és nagyobb részt a méhésztel több-kevésbébb foglalkozó hallgató közönség több practikus fogást és a méhésztet előmozdítását célzó és kétségkívül célra vezető újítást tanulhatott tőle. Délután dr. Gyömöréy Vince törvénytudó elnök ur önágyaságának az okserüti méhésztet alapján berendezett méhésztet mutatott be néhány gyakorlati eljárást a lehető könnyűség és gyorsasággal. — Előadás bizonyára a méhésztet emelésére szolgált és annak okserüti művelése iránt nem egy kebelben gyullasztá lángra az addig csak lappangott szikrát.

Kinevezés. Taly Elemér vasúti gyakornok f. hó 16-án 2627. sz. alatt a Magyar nyugati vasúthoz végleges hivatalnokká neveztetett ki.

Kitüntetés. Öszinte örömmel értesülünk róla, hogy Gaál Sándor helybeli polgár fia József, intézetünk egy-

kori jeles növendéke, az országos minta rajztanoda és rajztanárképezde tanártestülete által az ékítményes és iparművészeti rajzolás, továbbá a látszattan és építészeti rajzolás szakmájában tanúsított előmenetele elismeréséül ez évben is 30 fjt jutalom díjal lett kitüntetve.

Vizbe fült. Pető István akali (tapolezai járás) lakosnak 13 éves Pál nevű fia f. hó 6-án délután ökrök usztatása alkalmával a Balatonba fült.

Muraba esett. Folyó hó 12-én délután 1—2 óra között Felső-Szemenyén (letényei járás) Kondakor Imre kocsinak Imre nevű nyole éves fia a Mura folyó partján játszóván, játszás közben a folyóba esett és mielőtt a segítségére sietők megmenthették volna, a vízbe belefulladt.

Mire viszi a gonoszság az embert. Horváth János 17 éves andráshidai születésű, helybeli asztalos tanonc, kinek szülei Döbrétén laktak, s ki még csak másfél évig volt inas, a héten kiállit egy bizonyítványt, hogy inas éveit kitöltötte és a bizonyítványon gazdája nevét nagyon is híven utánozta. E bizonyítvánnyal kezében beállit a helybeli jegyzőséghez és igazolási jegyet kér, melyet megnyervén, elmegy a szolgabíróshoz felszabadulási jegy elnyerése végett. A szolgabírósnál a községi előjáróság részéről hozott és beadott igazolási jegy alapján részére a felszabadulást igazoló iratot minden habozás és utógondolat nélkül kiszolgáltatták, mire mint újdonsult iparos segéd megindult a nagy világba. Köröztetése országszerte folyamatban van. E felmerült eset a községi előjáróságokat tegye óvatosabbakká és körültekintőbbekké a bizonyítványok kiállításánál, mert egyébként oda jutunk, hogy egyik hatóság a másikat vezető félre s a megromlott gonoszok fűrfangosságának tág teret szolgáltatunk aljas céljaik kivételénél.

Szerencsetlenség. Gellén György gellérházi lakos f. hó 20-án nejevel együtt szénagyűjtéssel voltak elfoglalva, ezalatt másfél éves Bálint nevű gyermeküket az ut közelében letették. A kis fiú d. e. 10—11 óra közt anélkül, hogy a munkával elfoglalva volt szülők észrevették volna, az ut melletti árok vízébe esett és megfulladt.

A m. kir. csendőrségi őrsök és gyalogcendőrök számának megyénk területén eszközöndő felemelése tárgyában a megyei t. közigazgatási bizottság által a belügyminiszteriumhoz intézett felterjesztés alapján a magas miniszterium Zalamegye területére 20 őrsöt engedélyezett 102 gyalogcendőrrel. Országos helyekül kijelöltek: Zala-Egerszeg (szakasparancsnokság székhelye), Szent-Gróth, Sümeg, Tapoleza, Szent-Antalfi, Balaton-Füred, Keszthely, Pacsa, Kis-Komárom, Nagy-Kanizsa, Bánok-Szent-György, Letenye, Perlak, Csáktornya, Stridó, Alsó-Lendva, Bellatinca, Ramócza, Zala-Lövő, Nova. — Zala-Egerszegen lesz egy őrmester, egy őrzető és 4 csendőr, Nagy-Kanizsán egy őrmester és 5 csendőr, Csáktornyan egy őrmester és 4 csendőr, míg a többi őrs mindegyikén egy őrzető és 4 csendőr lesz.

Pályázat. A zalaegerszegi plebániához tartozó Ságod fiok-községben megüritül rom. kath. tanítói állomásra augusztus 12-ére pályázat hirdettetik. A tanító javadalmazása szabad lakás és egy házi kert használatán kívül 300 fjt a község pénztárából. Folyamodhatnak olyan okleveles tanítók, kik az országos nyugdíj intézetbe fel vannak véve, vagy a felvételre igényt tarthatnak. A megválasztandó tanító fizetése szeptember 1-től számítva fog folyóvá tétetni, a mikor is állomását tartozik elfoglalni. Kelt Ságodon 1883. június 23-án. A ságodi iskolászek.

A korecsmai hitel korlátozása. Az uzsora törvény a korecsmai hitel korlátozását illetőleg tudvalóleg külön fejezetben intézkedik. E fejezet 26 §-a a legszigorubbán rendel el, hogy az uzsoratörvény 22—27 §-ai minden községben évenként kihirdetessenek, s minden korcsnában, kávéházban, pálinkamérésben és italeladással foglalkozó kereskedésben kifüggesztessenek. E célból e fejezet intézkedéseit az országban divó 6 nyelven fali naptár alakban jelentek meg, és 30 krért, kemény táblára vonva 50 krért kaphatók. Figyelmeztetjük az italmérés üzőket, hogy e törvény július hó 1-én lép életbe, s akkor 50 frtig terjedhető bírsággal (26 §.) lesz büntetendő az, kinek helyiségében e törvény kifüggesztve nincs. Kaphat minden könyvkereskedésben és könyvkötőnél, Budapestben pedig Tetty Nándor és társa könyvkereskedésében.

Nyilttér. *)

Idősb Juhász Istvánnal Zala-Egerszegen

egy 4 ló erejű járgányos cséplőgép egyszerű tisztító szerkezettel még egész jó állapotban járgánnyal együtt, továbbá ugyanott **egy marschal féle 8 lóerejű gőzcséplő gép** használt, de igen jó karban, tisztító szerkezettel, osztályozó hengerral jutányos áron és kedvező feltételek mellett azonnal megvehető.

Felhívás társas tőzsdéspekulációkra!

Alulírt cég társas tőzsdéspekulációkat rendez a következő feltételek mellett:

- 1.) Minden egyes részre 250 fjt fizetendő be. — és ezen betéten felül utánfizetés részéről semmi körülmények között sem követelhetetik.
- 2.) A 250 fjt betét feléig kezességet vállalok; ha valamely műveletnél a betétnél több mint fele elvesznek, — a többletet pótolni, és a betét felét 125 fjtot a részvevőnek visszafizetni tartozom. A veszteség e szerint korlátozott s a befizetett összeg felénél nagyobb nem lehet. A nyereség ellenben korlátlan és különösen szerencsés műveletek mellett nincs kizárva a lehetőség, — noha e megjegyzéssel nem akarok ily vérmese reményeket kelteni, — hogy a betétnél 50—100 o/o-át is jövedelmezheti egy év alatt. —
- 3.) A nyereség minden befizetett művelet után kívánatra azonnal kiutaltatik. —
- 4.) A tiszta nyereségből 50 o/o engem illet, a veszteségből 50 o/o-ot én viselek.
- 5.) A részvevők minden befizetett művelet után kiléphetnek, és követelesüket vissza vehetik.
- 6.) A spekulációk, értékpapírok vétel-e vagy eladásának időpontját legjobb tudomásom szerint én választom meg és a tört nt műveletekről a részvevőket mindenkor értesitem. A spekulációkat a tőzsde műveletek minden ágára kiterjesztendem; a mint a helyzet magával hozza, Hausse és Contremine üzleteket, Prámium, Stel-lage, Arbitrage és csere — műveleteket fogok a részvevők részére eszközölni. Úgyes és szerencsés vezetés mellett tehát a spekuláció úgy emelkedő, mint csökkenő árfolyamoknál egyaránt jövedelmezhető lehet.

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerkesztő.

Nem arra fogok törekedni, hogy sokat kockáztatva rövid időn nagy eredményt produkáljak. — hanem mindenkor szigorúan azt az elvet követtem, hogy keveset kockáztatva a veszteség esélyeit minél kisebbre szabjam és a nyereséget annál biztosabban érjem el.

Lelkiismeretes eljárásomért cégem jó hitele eléggé kezkesedik. A múlt év október 15-én aranyjárdakra általam rendezett spekuláció ez év március 15-ig tehát 5 hó alatt a betét 180,00-át jövedelmezte.

Résztvenni szándékozók kéretnek minden rész után a szükséges 250 frtot hozzám mielőbb beküldeni, hogy az esetleg kínálkozó műveletekben mielőbb részt vehessenek.

Wurda Adolf

bank- és váltóüzlete Veszprémben.
Nagyobb üzletek lebonyolítását a bécsi tőzsdén személyesen eszközölöm.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

HIRDETÉSEK.

1010/tk. 1883.

Árverési hirdetés.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Zalamegye összesített arvapénztára** végrehajthatóan **Gosztonyi Ferenc** és neje **Burkovicz Mária** végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő **Zala-Koppány** határában fekvő, a zalakoppányi 63 sz. tjkvben foglalt, Gosztonyi Ferenc és neje Burkovicz Mária nevében álló A. 2 sor 844 hrsz. alatti szőlőre az árverést 1056 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy fentebb megjelölt ingatlan az

1883 évi július hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor Zalakoppányban a községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árral is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10%-át vagyis 105 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zala-Egerszegen 1883. évi március 16-án a zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Magyar Pál
jegyző.

Minalovicz Károly
h. elnök.

Cipész-üzlet megnyitás.

Alulírott bátorlodom a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a nagy templommal szemben **Büchler Jakab** ur házában

cipész-üzletet nyitottam.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy tisztelt rendelőim teljes megelégedését és bizalmát a pontos és izléses munka, egy a díszes és divatos kiállítás, valamint az olcsó árak által kiérdemeljem.

Evek hosszú során volt alkalmam egy a fővárosban, mint pedig más nagyobb vidéki városokban, az elsőrendű gyárakban üzletembe vágó ismereteimet s tapasztalataimat kibővíteni.

Legyen szabad azon reményemnek kifejezést adni, hogy a n. é. közönség vállalatom sikeres kivétel minden irányban méltányolni és engem b. pártfogásában részesíteni fog.

HOLZER F.

67. 3-3. cipésmester Z.-Egerszegen.

A legkitünőbb savanyúvíz az országban, az orvosok által legmelegebben ajánlva.

A legújabb magyar savanyúvíz forrás a **SZÉCHENYI forrás** Petáncon Vas megyében, Radein mellett

Hatásos alkotórészeinek szerencsésösszetételénél fogva felülmúl minden hasonló ismert vizet s mint borhoz igen alkalmas savanyúvíz helyben már is igen kedvelté lett.

A múlt ősszel, mindjárt a forrás megnyitáután, Triesztben kitértést nyert s Budapesten, Bécsben vegyileg elemzettetett.

Megrendelések egyenesen

P E T Á N C Z R A
pósta (Mura-Szombat) a forrás igazgatóságához intézendők.

Hamisítások ellen a dugaszra e név „Széchenyi” van beégetve.

FŐRAKTÁR
FENYVESI MIKSA urnál
Zala-Egerszegen 42. *—14.

Koresma bérbeadás.

Kis-Jenő községben levő s eddig a **Jankovits-család** tulajdonát képező egész éves italmerési jog

épülettel és mészárszékkal

f. évi október 1-től kezdve 3, esetleg 6 évre f. évi augusztus 5-én délelőtt 9 órakor nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adni.

Az árverési feltételek **Kis-Jenőn** a községbíró házában s a somlyó-vásárhelyi körjegyző irodájában megtekinthetők.

Bővebb tudomás szereshető **Gombás János** bekeházi lakosnál is.

72. 3-1.

Kitüntettetett Bécs Triest 1882, Kecskemét, Fehérvár, Wels.

Egger-féle dijjutalmazott különlegességek.

Az Egger-féle mellepsztilia, általánosan ismert és kitüntettet szer **köhögés, rekedtség és elnyálkásodás** ellen elannyira, hogy számos bel- és külföldi szak-tudós e nemben a legjobbknak ismerte el. A 25 és 50 krajcáros eredeti dobozok Magyarországon minden nagyobb gyógyszerárban kaphatók.

Gyomorhaj ellen Egger-féle Sodapasztilák mindenféle gyomorhajok, emésztésihiány, gyomorhív, beltunyaság, görvény, halvány-ság, ismétlődő főfájás ellen. Ezen pasztillák, melyek egy ezen célra készült és szabadalmazott gépen készülnek, könnyen olvadnak, kellemes ízűek és elősegítik a könnyű lelékzést. — Egy eredeti doboz utasítással 30 kr.

Egger zuzmónövény cukorkái (lichenis carraghen) a legfinomabb anyagból készült, hatásuk nedvesítő köhögési csillapító szer. Igen kellemes gyümölcs-ízűek, különösen óják a lé zési szerveket a száradástól. Szonokok, bírok, szinészek, tanítók, különösen mindazok, kik hivataluknál fogva sokat beszélnek, el re mulaszszak ezen kitünő cukorkát használni. Jóságuk dacára könnyen beszerezhetők: egy doboz 15 kr.

Egger val. mandula formájú maláta bonbon Csomagolva, valódi amerikai hártva-papirzacskókban. Biztos óvszer köhögés, rekedtség és gége kiszáritás ellen. Igen tiszta malátakivonatokból és cukorból vannak készítve és nem kepeznek semmiféle gyomorsavat. Egy eredeti zacskó 10 kr.

Ezen különlegességek eredeti áron kaphatók: Zala-Egerszegen **Hollósy József**; Nagy-Kanizsán **Belus József** és **Prager Béla**, Szombathelyen **Rudolf Alajos** és **Simon Gyula** gyógyszerészeknél. — 30. *—10.

Malom bérbeadás.

Kis-Jenő község határában a **TORNA** vizén levő — eddig a **Jankovits-család** tulajdonát képezett 2 kerekű, alul csapó

vizi-malom

f. évi október 1-től 3, esetleg 6 évre f. é. augusztus 5-én Kis-Jenőn a helyszínén a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adni. Az árverési feltételek Kis-Jenő község bíró-jánál — s a somlyó-vásárhelyi körjegyző irodájában megtekinthetők.

Bővebb tudomás szereshető **Gombás János** bekeházi lakosnál is.

73. 3-1.

Mindenemű fogfájás, még ha a fogak lyukak vagy törötték is, pillanatnyi idő alatt és tartósan elhárítatik a hires

indiai kivonat

(indischer Extrakt) által. E kitünő tulajdonságánál fogva ezen szernek egy háznál sem szabad hiányoznia. Valódi hamisítatlan minőségben, palackokban elhelyezve, palackja 35 krajával Zala-Egerszegen egyedül **Hollósy József** gyógyszerész urnál kapható.

Szikenben (natrium) és iavanyban (lithium) legdúsabb tartalmú európai savanyúvíz

a radeini savanyúvíz;

gazdag lavany tartalmánál fogva különösen ajánlatik köszvény-, epe-, vese- és húgykőbetegségekben;

sziken tartalmánál fogva pedig gyomor-, bélhurut-, sárgaság-, gyomorpuffadás-, aranyérbántalmaknál és idegbajokban.

Azonkívül kellemes ízénél és nagy mennyiségű **szensavtartalmánál** fogva (51-66) 54. *—8.

a legjobb hűsítő ital.

Főraktár
Fenyvesi Miksánál
Zala-Egerszegen.

2000 leghevesebb orvosa Európának, kiknek bizonyítványai már előre közre lettek bocsátva, rendeli a

Popp-féle fogszert,

mint a fogak és a száj részére a létezők legjobbjait!

Számos bizonyítvány a legelső orvosi tekintélyektől

Anatherin szájviz.

Dr. Popp J. G-tól es. kir. udv. fogorvos **Bécsben, I. Bognergasse 2.**

Gyökerez gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szinten a szájrég és a foghús mindennemű betegségei ellen. Jónak bizonyult öblögető víz az idült torok bajoknál. 1 nagy palack 1 ft 40 kr 1 közep 1 ft és 1 kicsi 50 kr.

Növényi fogszert rövid használat után a fogakat vakító fehéreké teszi, anélkül, hogy azok artalmára volna. Ara dobozonkint 63 kr.

Anatherin fogszert üvegszelenecskében, 1 frt 22 kr-al jónak bizonyult fogtisztító szer.

Illatos fogszert rövid használat után vakító fehér fogak, a természetes és műfogak ápolására és a fogfájás megszüntetésére darabja 35 kr.

Fog óloma igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukak fogaknak önölmozására. Ara dobozonkint 2 ft 10 kr

Orvosi növényiszappan kitünő pipere szer a sömör, kúteg, a májfolt és szeplő ellen, a tiszta üde arcbor előmozdítása és fe tartására, az atka, pörpénés, tisztátalan arcbor kelések ellen. Ara 30 kr.

A t. ez közönség felkérítik világosan Popp eszsz. k udvari fogorvos-féle készítményeket kérni, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját védjeggyel vannak ellátva.

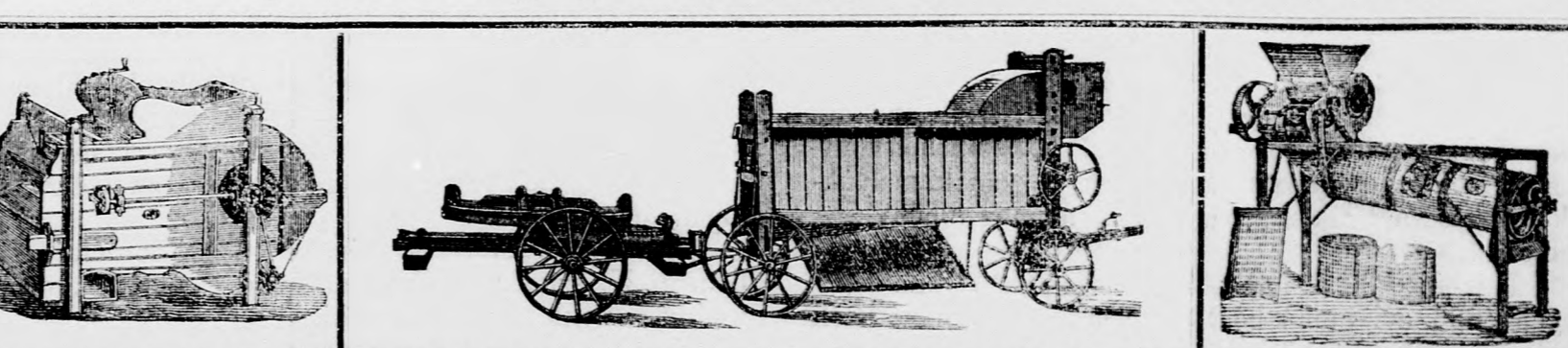
Kaphatók: Zala-Egerszegen: **Hollósy J., Keszthelyen Braun Pál, Sümegen: Stamborsky L., Tapolcán: Glaser S., Nagy-Kanizsán: Prager B., Belus J., Szombathelyen: Simon A., Rudolf A., Alsó-Lendván: Kiss B., Körmeunden: Sonnenwend M. gyógyszerészeknél.**

12. 5-3.

RANSOMES, HEAD, JEFFERIES
FÜGYNÖKE
GROSSMANN J.
BUDAPESTEN.

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA

70. 6-3. B u d a p e s t e n.
Szives megkeresésért vagy gyártelepünk meglátogatására tisztelettel felkérjük.

Nyom. Tahy R. gyorssajtóján Zala-Egerszegen.